

“Η Σταύρωση του Χριστού είναι το συγκινητικότερο γεγονός”

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Δράμας](#)

Εγκύκλιο για την Μεγάλη Παρασκευή εξέδωσε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Δράμας κ. Παύλος όπου αναφέρει μεταξύ άλλων: “Η σταύρωση του θεανθρώπου Χριστού είναι το συγκινητικότερο ιστορικό γεγονός, από το οποίο οι πιστοί αντλούμε δύναμη, ενίσχυση και παρηγορία για να αντιμετωπίσουμε τις δικές μας θλίψεις. Τα πάθη του Χριστού, και ιδιαίτερα την σταύρωση, πρέπει να τα σκεπτόμαστε σε καιρό που έρχονται πειρασμοί να αμαρτήσουμε. Η σκέψη ότι ο Κύριος σταυρώθηκε από υπερβολική αγάπη για μας, για να μας σώσει από την αμαρτία, θα μας βοηθά να μην υποκύπτουμε στους πειρασμούς”.

Διαβάστε ολόκληρη την Εγκύκλιο της Μ. Παρασκευής:

«Ἡμεῖς δέ κηρύσσομεν Χριστόν ἐσταυρωμένον, Ἰουδαίοις μέν σκάνδαλον, Ἑλλησι δέ μωρίαν». (Α΄ Κορ.1,23).

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά.

Μιά γυναίκα βρέθηκε σ’ ἕνα κοσμηματοπωλεῖο γιά νά ἀγοράσει ἕνα ρολοῖ. Προηγεῖτο ὅμως ἄλλος πελάτης πού ἤθελε ν’ ἀγοράσει ἕνα σταυρό. Ἡ υπεύθυνη πίσω ἀπό τόν πάγκο εἶπε: «Ἐχουμε δύο εἶδη· τόν ἀπλό καί ἕναν μέ ἕνα ἀνθρωπάκι πάνω του». Ποιό, λοιπόν, εἶναι αὐτό τό ἀνθρωπάκι πού δέν γνώριζε ἡ πωλήτρια;

Ὁ κόσμος δέν γνώρισε τόν Θεό λόγω ὑπερηφανείας, ἐθελοκακίας καί ἐθελοτυφλώσεως. Ὁ νοητός ἥλιος τῆς δικαιοσύνης ἀνέτειλε, ἀλλά οἱ κακοπροαίρετοι ἔκλεισαν τά μάτια, καί δέν ἀπήλαυσαν τό φῶς. Ὁ λόγος πού εἶπε ὁ ἀπόστολος τῶν ἐθνῶν, ὁ μέγας Παῦλος, ἰσχύει στό ἀκέραιο μέχρι σήμερα: «ὁ

λόγος γάρ ὁ τοῦ σταυροῦ τοῖς μὲν ἀπολλυμένοις μωρία ἐστὶ, τοῖς δὲ σωζομένοις ἡμῖν δύναμις Θεοῦ ἐστὶ» (Α΄ Κορ. 1,18). Μωρία καὶ σκάνδαλο εἶναι γιὰ τὸν ὑπερφίαλο σημερινὸ ἄνθρωπο τὸ ἄδειασμα τοῦ Θεοῦ γιὰ τὴν σωτηρία τοῦ κόσμου.

Ὅπως κατὰ τοὺς τρεῖς πρώτους αἰῶνες τῆς χριστιανικῆς ἱστορίας ὁ σταυρὸς ἦταν ἡ αἰτία πού ὁ κόσμος ἐδίωκε τοὺς χριστιανούς ὡς ἀνοήτους, τὸ ἴδιο καὶ σήμερα θεωρεῖται ἡ πιὸ εὐλόγη ἀφορμὴ γιὰ νὰ ἀπορρίψει κάποιος τὴν πίστη στὸν Ἐσταυρωμένο σὰν ἀνοησία. Μέχρι τὸν Χριστό, στὸν σταυρὸ ἀνέβαιναν μόνον οἱ κακοῦργοι. Ἡ ἰδέα πὼς θὰ μποροῦσε κάποιος νὰ πιστεύει σὲ κάποιον πού εἶχε σταυρωθεῖ ἦταν παράλογη. Γι' αὐτὸ ἡ πολεμικὴ τῶν εἰδωλολατρῶν ξεκινοῦσε ἀπὸ τὸν σταυρὸ. Αὐτὸς ἦταν τὸ σκάνδαλο καὶ ἡ ἀνοησία.

Ἀπὸ τὸ ἀνέβασμα τοῦ Χριστοῦ πάνω στὸν σταυρὸ ἡ θεώρηση γιὰ τὸν σταυρὸ ἄλλαξε. Πλέον ὁ σταυρὸς εἶναι τὸ κέντρον τῆς ζωῆς μας καὶ τοῦ τρόπου μέ τὸν ὁποῖο βλέπουμε τὰ πράγματα. Ἄν κάποιος θέλει νὰ πεῖ πὼς δέν τὸν μεταχειρίσθηκαν καλά, λέει «μέ σταύρωσαν!».

Γιατί αὐτὸ τὸ σύμβολο τοῦ θανάτου μᾶς σαγηνεύει, μᾶς συναρπάζει; Τί εἶναι αὐτὸ πού κάνει τοὺς χριστιανούς νὰ τὸ χαράσσουν, νὰ τὸ ζωγραφίζουν ἀκόμη καὶ στὸ σῶμα τους, νὰ λαξεύουν σταυρούς στὰ σπίτια τους; Ποιὰ εἶναι ἡ δύναμη αὐτοῦ τοῦ ἐμβλήματος, ὥστε νὰ ὠθεῖ ἀθλητές, στρατιῶτες, ἐξερευνητές, τραγουδιστές, νὰ σταυροκοποῦνται πρὶν ἀπὸ κάθε στιγμὴ σημαντικῆς προσπάθειας ἢ φόβου;

Εἶναι ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου πού ὑψώθηκε πάνω στὸ ξύλο τοῦ σταυροῦ. Τὸ εἶπε ἄλλωστε ὁ ἴδιος: «κἀγὼ ἐὰν ὑψωθῶ ἀπὸ τῆς γῆς, πάντας ἐλκύσω πρὸς ἑμαυτόν» (Ἰω. 12,32). Ὁ Χριστὸς θριαμβεύει, καὶ ἐλκύει ὡς νοητὸς μαγνήτης ὅλους τοὺς ἐκλεκτούς, ἰουδαίους καὶ ἐθνικούς. Εἶναι δίκαιο οἱ ἐκλεκτοὶ νὰ ἐλκύονται πρὸς τὸν Χριστό, διότι γιὰ τὴν σωτηρία τῶν ἀνθρώπων ὑψώθηκε ἀπὸ τὴν γῆ. Ὑψώθηκε στὸν σταυρὸ, καὶ ὑπέστη ὀδυνηρότατο μαρτύριο, ταπεινώθηκε ἕως θανάτου, γι' αὐτὸ ὑψώθηκε μεγαλοπρεπῶς, κατὰ τὸν προφήτη Ἡσαΐα (νβ΄ 13): «Ἰδού συνήσει ὁ παῖς μου, καὶ ὑψωθήσεται, καὶ δοξασθήσεται καὶ μετεωρισθήσεται σφόδρα». Ἐπειδὴ ὑψώθηκε, γι' αὐτὸ ὁ Θεὸς «ὑπερύψωσεν αὐτόν, καὶ ἐχαρίσατο αὐτῷ ὄνομα τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄνομα» (Φιλιπ. 2,9), τὸν δόξασε στὸν ὑπέρτατο βαθμὸ, καὶ τοῦ χάρισε δόξα ἀνώτερη ἀπὸ κάθε δόξα.

Ἔτσι καὶ οἱ ἄνθρωποι μέ διάφορες δοκιμασίες ὑψώνονται πάνω σὲ σταυρὸ. Καὶ ἂν δέν κατεβοῦν ἀπὸ τὸν σταυρὸ μέ γογγυσμὸ καὶ ἄρνηση, θὰ ὑψωθοῦν μέ ἔνδοξη ἀνάσταση καὶ ἀνάληψη στὰ ἐπουράνια, κοντὰ στὸν Κύριο τῆς δόξης.

Ζοῦμε σὲ ἐποχὴ πού μοιάζει ὅτι κάθε μέρα τὸ σκοτάδι βαθαίνει, τὸ βάρος τοῦ ἀνθρωπίνου κακοῦ μοιάζει νὰ αὐξάνεται. Αὐτοὶ πού ὑπερασπίζονται τὸ καλὸ, τὸ

δίκαιο, βάλλονται από όλες τις μεριές. Καί σήμερα, τήν μεγάλη αυτή μέρα μέσα στους ναούς, σίγουρα υπάρχουν άνθρωποι που είναι καρφωμένοι πάνω στον δικό τους σταυρό, και έναγώνια ψάχνουν να συναντήσουν τό βλέμμα του σταυρωμένου Χριστού. Αλήθεια, πού είναι ο Χριστός μέσα σε όλο αυτό;

Ο Υιός του Θεού παραδόθηκε σ' έναν φρικτό, έπαισχυντο, έξευτελιστικό και άπάνθρωπο θάνατο κατ' αντιστοιχία του έξευτελισμού που έπιφέρει σε μάς ή άμαρτία. Πάνω στο σταυρό χωρίζεται από τον Πατέρα λόγω του δικού μας χωρισμού. «Θεέ μου, Θεέ μου, ίνατί μέ έγκατέλιπες;» (Ματθ. 27,46). Ο Χριστός έγινε άμαρτία. Η άμαρτία μας τά δεινά Του. Η ένοχή μας ο θάνατός Του. Η άποστασία μας ή έγκατάλειψή Του. Η άγάπη του Χριστού μάς έλέγχει, όχι έπειδή είμαστε έμείς που αγαπάμε, αλλά έπειδή Έκεϊνος μάς αγαπά.

Όπως λοιπόν ή άμαρτία μάς συνέδεσε μέ τον άναμάρτητο Χριστό, έτσι τό βάπτισμά μας μάς ένώνει έμάς τους άδίκους μέ τή δικαιοσύνη του Χριστού. Αυτή τήν ανταλλαγή μάς προσφέρει ο Θεός. Τήν άμαρτία μας μέ τήν δικαιοσύνη Του. Γι' αυτό δέν ανήκουμε στον έαυτό μας αλλά σε Αυτόν που για χάρη μας πέθανε και άναστήθηκε. Αυτό τό συμβόλαιο ύπογράφηκε μέ τό αίμα του άναμαρτήτου Χριστού πάνω στο σταυρό. «Χριστέ ο Θεός ήμών ... τῷ καλάμῳ του Σταυροῦ, βαφαῖς έρυθραῖς, τους σαυτοῦ δακτύλους αίματώσας, ταῖς άφεσίμοις ήμῖν, βασιλικῶς ύπογράψαι φιλανθρωπευσάμενος» (Δοξαστικόν έσπερινου Κυριακῆς Γ' Νηστειῶν).

Σύμφωνα μέ άρχαία παράδοση τῆς έκκλησίας, στον τόπο του Γολγοθά πέθανε ο Άδάμ, και εκεί ήταν τό κρανίο του, που περιέκλειε τό μυαλό που διέπραξε τό πρῶτο και τραγικότερο σφάλμα τῆς ανθρωπότητας. Έκει που έπεσε χτυπημένος από τον θάνατο ο παλαιός Άδάμ, οίκονόμησε ο Θεός να στηθεῖ τό τρόπαιο τῆς νίκης του νέου Άδάμ, του Χριστού, κατά του θανάτου, ο τίμιος και ζωοποιός Σταυρός. Λέγει ο ιερός Αύγουστίνος ότι ο ίατρός ύψώθηκε εκεί, όπου έκοίτετο ο άσθενής. Τεράστιος ο συμβολισμός τῆς εικονογραφικῆς παραστάσεως τῆς Σταυρώσεως που παριστάνεται ο Σταυρός του Κυρίου μέ τό κρανίο του Άδάμ στην ρίζα του, και σταγόνες αίματος του Έσταυρωμένου πεσμένες πάνω στο κρανίο.

Ο Γολγοθάς μετά τήν σταύρωση του Κυρίου έγινε ο άγιώτερος τόπος και τό σύμβολο του πόνου, γι' αυτό πολλοί που περνοῦν δοκιμασίες, που πονοῦν, που θυσιάζονται, θυμοῦνται τον τόπο αυτό, και λέγουν, Άνεβαίνω τον Γολγοθά. Όλοι οἱ πιστοί κατά ένα τρόπο άνεβαίνουν τον Γολγοθά και σταυρώνονται. Άλλ' όπως ο Χριστός, έτσι και οἱ πιστοί γνωρίζουν ότι μετά τήν σταύρωση έρχεται ή άνάσταση.

Ο Θεός, λοιπόν, που έγινε άνθρωπος, που πήρε πάνω του τις άμαρτίες όλου του κόσμου, βρίσκεται στά βάθη και του δικού μας πόνου. Ύψωμένος επάνω στον σταυρό του μάς καλεῖ να πιστέψουμε, να έμπιστευθοῦμε και να θεωρήσουμε τήν

ἀγάπη του για μᾶς ὡς τό πλέον βέβαιο πράγμα στήν ζωή μας. Νά σηκώσουμε τόν σταυρό μας, καί νά τόν ἀκολουθήσουμε ζώντας τήν ζωή μας για τούς ἄλλους. Ἄν τό κάνουμε αὐτό, τότε τό φῶς θά γεμίσει τήν ζωή μας, τήν καρδιά μας, τόν κόσμο μας.

Οἱ Ἑβραῖοι θεωροῦσαν τόν Μεσσία ὡς ἰδρυτή αἰώνιας βασιλείας στήν γῆ, καί τούς ἑαυτούς τους ὡς προνομιοῦχους συνεργάτες του, καί δέν ἔβλεπαν τά χωρία πού μιλοῦσαν για παθήματα καί θάνατο. Οἱ πνευματικοί τους τά ἐρμήνευαν κατά γράμμα καί ὄχι κατά πνεῦμα, καί ἔτσι μετέδιδαν στόν λαό ἐσφαλμένες ἀντιλήψεις. Γι' αὐτό καί ὁ Κύριος εἶπε «Ἄφετε αὐτούς· ὁδηγοί εἰσι τυφλοί τυφλῶν» (Ματθ. 15,14).

Αὐτοῦ τοῦ εἴδους ὁδηγοί ὑπάρχουν καί σήμερα μέσα στήν Ἐκκλησία. Ὑπάρχουν οἱ πνευματικοί πατέρες πού εἶναι ἱκανοί, χαρισματικοί, κατάλληλοι νά διδάσκουν ὀρθοδόξως καί νά καθοδηγοῦν ψυχές. Ἄλλοι ὅμως δέν εἶναι. Πολλοί σήμερα διαφημίζονται ὡς γεροντάδες σπουδαῖοι, ὡς θαυματοποιοί καί ὡς ἅγιοι. Δέν εἶναι, ὅμως, ὅπως φαίνονται, ὅπως νομίζονται, ὅπως διαφημίζονται. Κάποιοι εἶναι πράγματι σπουδαῖοι καί ἐνάρετοι, ἄλλοι ὅμως εἶναι ὑποκριτές μέ νοσηρές καί ἐσφαλμένες ἀντιλήψεις. Γι' αὐτό συνιστῶ, οἱ ἄνθρωποι νά μήν ἐμπιστεύονται εὐκόλα τίς ψυχές τους.

Ἡ σταύρωση τοῦ θεανθρώπου Χριστοῦ εἶναι τό συγκινητικώτερο ἱστορικό γεγονός, ἀπό τό ὁποῖο οἱ πιστοί ἀντλοῦμε δύναμη, ἐνίσχυση καί παρηγορία για νά ἀντιμετωπίσουμε τίς δικές μας θλίψεις. Τά πάθη τοῦ Χριστοῦ, καί ιδιαίτερα τήν σταύρωση, πρέπει νά τά σκεπτόμαστε σέ καιρό πού ἔρχονται πειρασμοί νά ἀμαρτήσουμε. Ἡ σκέψη ὅτι ὁ Κύριος σταυρώθηκε ἀπό ὑπερβολική ἀγάπη για μᾶς, για νά μᾶς σώσει ἀπό τήν ἀμαρτία, θά μᾶς βοηθᾷ νά μήν ὑποκύπτουμε στούς πειρασμούς. Καί ἄν ἀπό ἀδυναμία πέσουμε, νά μήν ἀπελπίζομαστε. Ἀπό τόν σταυρό του ρέει ἀνεξάντλητη χάρη. Ἄν μετανοοῦμε, ἡ χάρη του μᾶς καθαρίζει, μᾶς ἀγιάζει, καί μᾶς κάνει μετόχους καί συγκληρονόμους τῆς βασιλείας του.

Ἐσταυρωμένε Κύριέ μας! Δῶσε μας δύναμη νά αἰσθανόμαστε τήν σταυρική θυσία σου κάθε μέρα. Χάραξε τόν σταυρό σου μέσα στίς καρδιές μας, ὥστε νά σκεπτόμαστε τήν ἀθανασία πού χάρισες στό γένος τῶν ἀνθρώπων, καί μέ πίστη καί μετάνοια νά ἔχουμε τέλος ἀγαθόν, καί νά ἀξιωθοῦμε νά γίνουμε μέτοχοι καί κληρονόμοι τῆς αἰωνίου βασιλείας σου. ΑΜΗΝ.

Διάπυρος πρός τόν σταυρωθέντα Κύριον

Εὐχέτης πάντων ὑμῶν

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ο ΔΡΑΜΑΣ Π Α Υ Λ Ο Σ